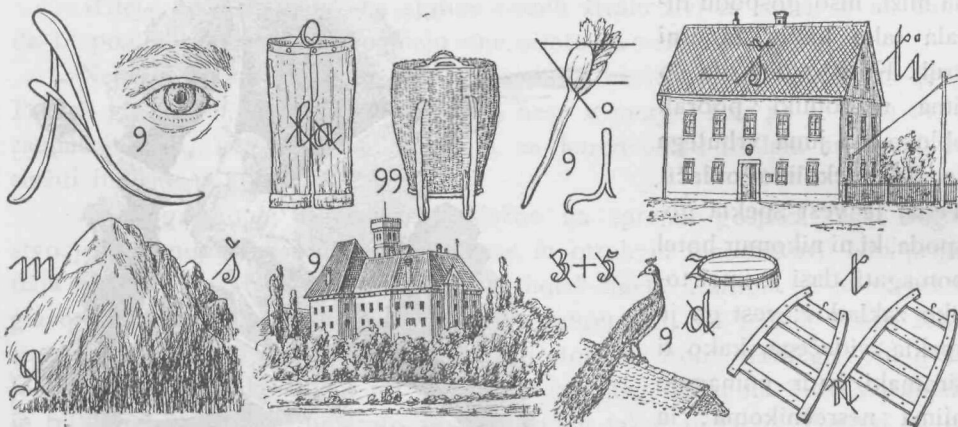

Rebus.

Priobčil *Fr. Rojec.*

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Pes — čuvaj piščet.

Nekje je izvalila kokla šestero piščet. Nekoliko dni je skrbno čuvala svoje mladiče, potem jih je pa proti navadi svojega rodu nezvesto ostavila. Mlade stvarce je položil gospodar v košarico na seno, jih krmil, jih nosil podnevi na solnce, a ponoči na gorak kraj v kuhinjo. Domači pes-jazbečar je pazljivo opazoval sirotke ter je začel kmalu sam ob sebi paziti nanje. Če so poskakovale in ščebetale piške po solčnatih tratini, je ležal pes pri njih. Če se je katera izgubila predaleč, je šel ponjo in jo prinesel v gobcu nazaj. Če so sfrfotale piške proti večeru po kurji navadi na višji kraj, da bi tam prenočile, je bil pes v strahu, je znosil drugo za drugo v košarico in ležal poleg nje, dokler se ni popolnoma zmrabilo. Nekega dne so bila že bolj dorasla piščeta posebno razposajena, in zvečer je mislil pes, da jim mora posebno dobro postreči z ležiščem. Pes je znosil drugega za drugim skozi odprto okno pritlične sobe na posteljo, stoječo v sobi. Ko so že piške toliko dorasle, da so se morale preseliti v kurnjak, je dan na dan polegal zvesti njih varuh ob zamreženih vratih in se milo oziral k svojim prejšnjim varovankam.

Dim — vremenski prerok.

Splošno je znano, da smatrajo dim, ki se dviga iz hišnih in tvorniških dimnikov, za vremenskega preroka. Dim, ki plava naravnost v zrak, naznanja lepo vreme, a dim, ki se vali k tlom, je znamenje grdega vremena. Neki angleški opazovalec je ta nauk še razširil. Dognal je namreč, da se vreme vedno obrne na slabše, ako se dviga dim nekoliko časa v eni smeri, potlej pa jo hipoma krene na nasprotno stran, tako da se dostikrat vije po zraku v podobi vprašaja (?).

Dva brata.

Ni dolgo temu, kar je stal v Parizu pred kazenskim sodnikom sivolas mož, ki se je moral zagovarjati zaradi neznanega prestopka. »Ali imate kaj sorodnikov?« ga vpraša sodnik. — »Nikogar«, odgovori starček, »moji starši so mi že davno umrli, in moj edini brat je tudi že umrl pred 130 leti.« — »Pred 130 leti?« se začudi sodnik. »Opozarjam Vas, da stojite pred sodiščem, kjer nikakor ne gre, da bi se šalili.« — »Nikakor se ne šalim, gospod sodnik«, odvrne zatoženec ter nadaljuje: »Glejte, to je tako-le: Moj oče se je oženil, ko je bil

star 19 let in že v tistem letu je dobil sina, ki je pa umrl precej po rojstvu. Pa tudi prva žena je mojemu očetu kmalu umrla. Ko je bil star 76 let, se je oženil drugič in je dobil mene. A jaz sem sedaj tudi že v 73. letu. Prosim torej, blagovolite izračunati, gospod sodnik, če ni moj brat res umrl že pred 130 leti.« — Seveda je sodnik priznal, da govori starec resnico.

S čim odpravimo rjo?

Ako dolgo časa ne rabimo kake železne reči, zarjavi tako, da ni mogoče odpraviti rje. Pa vendar imamo tudi proti rji jako enostavno sredstvo, namreč elektriko, ki jo zaradi koristi in uporabnosti uvajajo in uporabljajo vsepovsod. Ugodno pri tem je posebno to, da si elektriko, potrebno za odpravo rje, jako lahko preskrbimo. Zarjavelo železo moramo spraviti v zvezo s cinkom. Oboje moramo potem postaviti

v posodo, ki je napolnjena z vodo in kateri je primešane nekoliko žveplene kisline. Na ta način nastane elektriški tok, ki je sam na sebi slab, vendar pa dovolj močan, da odpravi v par dneh rjo popolnoma. Seveda mora biti železo s cinkom tako združeno, da se v resnici dotikata. Pri manjših železnih kosih že zadostuje, da jih ovijemo s cinkovo žico. Ker porablja elektriški tok žvepleno kislino, je je treba vsak dan nekoliko doliti v posodo.

Človeška rast.

Zanimivo je vedeti, kako raste človek. Precej po rojstvu raste najbolj, navadno po 20 cm na leto. Naslednja tri leta raste že počasneje. Od 5. do 16. leta zraste človek na leto za 5 cm, po petnajstem letu pa raste človek le neznatno — za 2, kvečjemu za 3 cm v letu. S petindvajsetim letom se navadno konča človeška rast

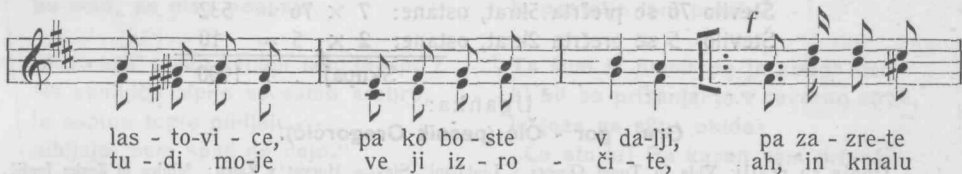
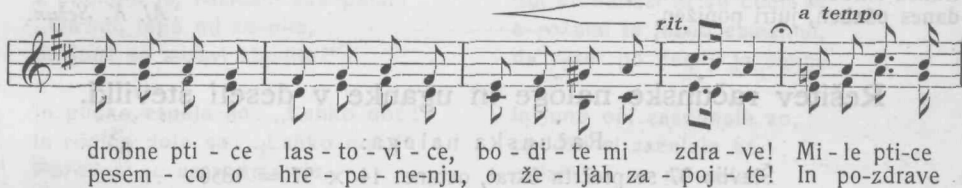
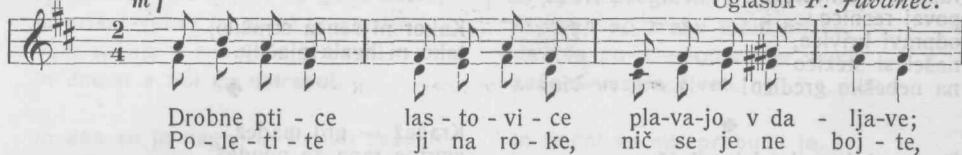
Jeseni.

Besede zložil Ivan Zorič.

Zmerno.

mf

Uglasbil F. Furdnec.

Nož, ki diši po slaniku.

Neprijetnega vonja, ki ostane na nožu ali vilicah, če z njimi čistimo ali režemo slanika, ne moremo odpraviti tako naglo, četudi nož in vilice skrbno umivamo. A neprijetni vonj izgine takoj, če odrgnemo dotične reči s sirovim maslom.

Ptičice.

Naše prijazne znanke in dobre prijateljice, ljubeznive pevke-ptičice, že veslajo daleč tja na solnčni jug, da prebijejo tam ta čas, ki prihaja sedaj k nam z mrazom, snegom in ledom. Dobro se jim bo godilo, kolikor jih ne omaga na dalekem poti. A nekaj jih ostane tudi pri nas. Žalostno bodo poletavale okolo naših domov, proseč nas hrane. Ubožice! Pa saj je naša slovenska mladina dobra in usmiljena in tudi lačnim ptičicam ne bo zapirala svojih radodarnih rok. Ne bojte se! Za vas, ljube ptičice, imamo še vedno drobtinico kruha, saj vemo, da je glad huda, huda reč!

Resnice.

Podpiraj sirote, razkrivaj zmote, povej resnico, odpravi krivico, našel si sežecico na nebeško gredico!

Danes skrben, jutri brezbrizen, danes ošaben, jutri ponižen,

danes grešen, jutri pobožen, danes zdrav in jutri nadložen — to je piškavo! — Metamorfoza, dobri družbi — škandalozna!

Vsakega dela se z veseljem poprim, pa ne bo manjkalo kruha pozimi.

Kdor nikogar nima, je sirota, kdor nič ne zna, je siromak.

Če si dal vsakemu svoje, si zadovoljil vse sloje.

To si za vselej zapamti vsakdo, da je previdnost boljša kot zlato.

Zmernost nam življenje daljša, nezmernost pa krajša.

Kdor rad o čebelah govori, rad med liže.

Kakor ni senca strašilo, tako ni hvala plačilo.

Kradež — grd madež, smrtna rana za mladež.

Al. K. Sežun.

Rešitev računske naloge in uganke v deseti številki.

Računska naloga:

Število 97 se prečrta 6krat, ostane: $14 \times 97 = 1358$

Število 76 se prečrta 5krat, ostane: $7 \times 76 = 532$

Število 5 se prečrta 2krat, ostane: $2 \times 5 = 10$

Skupaj . . 1900

Uganka:

Gre - gor - Čič (pesnik Gregorčič).

Oboje so rešili: Vida in Tonej Obreza v Ljubljani; Slavica Horvat v Žalcu; Minica in Zorka Jeglič, učenki na Rakeku; Milko in Slavko Naglič, gimnazijca v Ljubljani; Leopoldina Kavša in Gabrijela Gartner, učenki v Planini; Andrej Čekada, učenec; Fanči Triller, VII. razred, Analiya Vidic, III. razred, učenki v Ljubljani; Veko, Dovo in Julika Cander, Eliza Smole, učenca in učenki, Martin Planinšek, kmetiški fant v Zibiki pri Celju; Rafael Dolinšek, učenec v Brežicah; Zlatko Verbič, učenec v Bistrici pri Borovnici; Ferdo Perhavec, gimnazijec v Trstu; Pavel Štrmšek na Medvedovem selu; Marija Jeričijo in Alojzija Vodopivec, učenki v Mirnu pri Gorici.

Uganko so rešili: Srečko Ferjančič, učenec v Ljubljani; Marija Rojec v Radovljici; Oton Homan, učenec v Radovljici; Ljudevit Brgant pri Sv. Lenartu nad Škofjo Loko; Anica Šavnik, učenka v Kranju; Leo Travnar, učenec III. raz. vadišnice v Ljubljani.

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke lanskega in letošnjega letnika.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto **5 K**, pol leta **2 K 50 h**, četrta leta **1 K 25 h**. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl**, Dunaj (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31.

Last in založba »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. — Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.